

Liturgie
voor de afscheidsdienst van

Jo Gevers - van Rooij

* 6 april 1937

† 23 april 2020

op donderdag 30 april om 11 uur in de
H. Clemenskerk te Nuenen

*De dood is niets.
Ik ben slechts naar de andere kant.
Ik ben mezelf, jij bent jezelf.
Wat we voor elkaar waren, zijn wij nog altijd.
St. Augustinus*

Voorganger: Rita van Eck

Uitvaartverzorgster: Tanja Ilbrink – van der Stappen Uitvaartverzorging

Binnenkomst en Zegening

door de voorganger, begeleid door Kees, Guus, Vern, Ivo en Florian

Lied: Morning Mood, Peer Gynt, suite Nr 1 - Edvard Grieg

Welkomswoord

door de voorganger

Ontsteken van Het Licht

door Ida, Julia, Maxime, Nona, Louise en Verena

Lied: Hallelujah – Davina Michelle

*Well I've heard there was a secret chord
That David played and it pleased the Lord
But you don't really care for music, do you?
Well it goes like this
The fourth, the fifth, the minor fall and the major lift
The baffled king composing Hallelujah
Hallelujah*

*Well your faith was strong but you needed proof
You saw her bathing on the roof
Her beauty and the moonlight overthrew ya
She tied you to her kitchen chair
And she broke your throne and she cut your hair
And from your lips she drew the Hallelujah
Hallelujah*

*But baby I've been here before
I've seen this room and I've walked this floor
You know, I used to live alone before I knew ya*

*And I've seen your flag on the marble arch
And love is not a victory march
It's a cold and it's a broken Hallelujah
Hallelujah*

*Well there was a time when you let me know
What's really going on below
But now you never show that to me do ya
But remember when I moved in you
And the holy dove was moving too
And every breath we drew was Hallelujah
Hallelujah*

*Maybe there's a God above
But all I've ever learned from love
Was how to shoot somebody who outdrew ya
And it's not a cry that you hear at night
It's not somebody who's seen the light
It's a cold and it's a broken Hallelujah
Hallelujah*

Stilte aan bed

door Marian en Margo

Het is stil in kamer Kolenboer 221. Daar bij het eerst raam met de orchideeën. De zon schijnt binnen en jij ligt rustig te slapen.

Je ademhaling lijkt een muziekstuk. Niet de muziek, maar de stiltes zijn belangrijk. Je adem horen wil zeggen dat je er nog bent. Het wegblijven ervan brengt onbewust een spanning teweeg. Bijna ondraaglijk. Tot je adem terug is en voor nog even leven zorgt.

Ik hoor de wind, er komt een briesje binnen. Het ruikt hier fris,
en een beetje zoetig. Ik laat de kaars met granaatappelgeur
nog even branden.

Ik voer gesprekken met je. Ik praat over jouw leven. Jij, als
klein meisje, buiten op pad. Jij als tiener, met de wens om
boerin te worden. Jij zucht en reutelt. En zo krijg ik
antwoorden.

Moeder werd je, en boerin. Een groot gezin, waarin ieder zijn
taak had. We leefden met de seizoenen. Verse groenten uit de
moestuin. Vlees van eigen beesten. Altijd genoeg voor nog een
bord, voor eenieder die aanschoof.

Ik luister naar een kreun. Wat een kracht. Kracht naar kruis, zei
jij altijd. Het is je tijd. Dit is jouw proces. Wij volgen, heel
natuurlijk, jouw weg. Wijs ons het ritme, mam. We zullen je
opvangen als het zover is.

Dit is je laatste nacht. Hier stopt de dans en is het stil.....
Niet meer rennen.... Niet meer willen zonder kunnen.
We laten je los. Walther laat je gaan.
Bedankt voor alles.

Pap, neem haar maar met je mee.

Lied: When I need a friend – Coldplay

Holy, holy, dove descend

Soft and slowly,

When I'm near the end

Holy, holy, God defend

Shield me, show me,

When I need a friend

*Slowly, slowly, violence end
Love reign o'er me
When I need a friend*

Outro from the film 'Everything is incredible'

Hombre, mire,

Kijk, man

Ah, proporiamente

Het zit zo

Para toda la gente ha sido motivo de burla

Alle mensen hebben er de spot mee gedreven

Porque todo el mundo piensa que es un cosa imposible

Omdat iedereen denkt dat het onmogelijk is

Que es cuestión de locos

Dat het waanzin is

El problema es que todo es increíble

Maar het probleem is dat alles ongelooflijk is

Y la gente no lo acepta

En dat mensen dat niet accepteren

Korintiërs 13, 1-7

door de voorganger

De liefde. Zonder liefde is alles zinloos.

1. Als je geen liefde hebt voor anderen, zijn je woorden zinloos. Zelfs al laat de heilige Geest je alle talen van de wereld spreken, en ook nog de taal van de engelen.
2. Als je geen liefde hebt voor anderen, betekenen je niets. Zelfs al laat God je zijn boodschap bekendmaken en krijg je van hem al zijn geheime kennis. En zelfs al heb je zo'n groot geloof dat je bergen kunt verplaatsen.

3. Als je geen liefde hebt voor anderen, dan is alles wat je doet, zinloos. Zelfs al verkoop je je bezit, en geef je het geld aan de armen. Zelfs al sterf je in het vuur, omdat je je leven geeft voor de goede zaak.

Wat is liefde?

4. Liefde is: geduldig en vriendelijk zijn. Liefde is: niet jaloers zijn, niet vertellen hoe goed je bent, jezelf niet belangrijker vinden dan een ander.

5. Liefde is: een ander niet beledigen, niet alleen aan jezelf denken, geen ruzie maken en geen wraak willen nemen.

6. Liefde is: blij worden van het goede, en een hekel hebben aan het kwaad.

7. Door de liefde verdraag je alles wat er met je gebeurt. Door de liefde blijf je geloven en vertrouwen. Door de liefde blijf je altijd volhouden.

De liefde zal nooit verdwijnen

Herinneringen aan Jo

door Maria, Nellie, Anneke, Ida en Julia

Maria:

Lieve Jo, ik ben dankbaar dat ik ben geboren in een liefdevol gezin waarin jij Jo een belangrijke rol had als ondersteuning van ons Moeder. Mijn vroegste herinnering aan de lagere school in Stiphout is maar summier want na een paar jaar ging jij naar Nuenen. Nellie wel, zij ging vol vertrouwen met jou naar de eerste klas, maar wat een verdriet toen haar grote zus naar een andere klas moest en dus niet bij haar bleef.

In Nuenen leerde je al snel met de naaimachine om te gaan, met als gevolg dat wij het later op naaicursussen moesten leren. Thuis was jij ons te vlug af.

Als drie zussen deelden we een slaapkamer met een kleerkast, waarvan we alles moesten delen, en zaterdags gingen we samen in de teil zo konden we elkaars ruggen schrobben, en zondags samen op de hei lekker zitten kletsen.

Jij Jo ging bij ome Simon werken en Nellie bij tante Beb, ik bleef thuis. Toen jij na enkele jaren weer thuiskwam omdat het met de tuinbouw en de boerderij erg druk werd, hebben samen we veel tijd op het land en tussen het vee doorgebracht. We hebben zelfs een keer met paard en wagen de mestvaalt leeg gemaakt en op het land gereden, want onze Jan lag in het ziekenhuis, omdat hij een stuk van zijn duim had gezaagd.

We waren ook bij de rijdansclub van de jonge boerinnenbond, met die club hebben naast het sporten ook toneelgespeeld, ballet uitgevoerd en in een koortje gezongen. Als wij op zondag naar een of andere sportdag gingen moesten we eerst naar de kerk en zoals toen gebruikelijk met hoofdbedekking, wij hadden dat vergeten en de pastoor riep met verheven stem vrouwen moeten hun hoofd bedekken ook die twee daar achteraan. Daar stonden wij met een rood hoofd voor iedereen te schande gemaakt.

Al op jonge leeftijd had jij jouw Jan gevonden waar je stapelgek op was. Samen bouwden jullie je nestje in het ouderlijk huis van Jan, ook daar stond jij je mannetje. Al vroeg in de morgen klonk het geklepper van het paard door de Beekstraat om samen te gaan melken in de Prinseweier, waar later je eigen

thuis werd gecreëerd. En waar jullie vijf kinderen zijn opgegroeid.

Toen we allemaal in de kleine kinderen zaten was er weinig tijd voor vakantie, maar dat misten we niet want als het een dagje mooi weer was ging de telefoon. Zullen we vanmiddag naar Wanroij gaan of naar de Kienehoef.

Oud en nieuw werd bij iemand thuis gevierd en daar gingen de kinderen ook naar bed. Die traditie houden we nog steeds in ere, al is het dan zonder kinderen. Ook zijn we met drie zussen en zes kinderen naar Biggekerke geweest. Negen luchtbedden op een rij op een vloer bedekt met hooi. We hebben genoten.

Jij was handig en slim, toen wij een keer met een groep in Grönebach waren, had jij weer een truc. Binnen een minuut viel er een dubbeltje door de bodem van het flesje.

Ook al had je het thuis druk er werd nooit tevergeefs een beroep op jou gedaan. Als begeleidster van ons vader en moeder naar het ziekenhuis was jij een belangrijke steun. Ze vertrouwde jou volledig

Het is jammer dat je de laatste jaren met beperkingen te maken kreeg. Toch kon je nog genieten van de bezoeken die jij samen met Walther bij ons allemaal bracht of wij bij jullie.

Jo, je kunt trots zijn trots zijn op je kinderen die mede dankzij jou zorgen en sturing evenwichtig in het leven staan, en bestand zijn tegen een stootje. Want tegenslagen horen ook bij het leven.

Nog een laatste groet Jo in je mooie mandje, wat precies bij jou past. Jij zou zeggen Ik laat me niet kisten.

Jo, wij houden van jou.

Nellie:

Mede namens de familie van Rooij wil ik een dankwoord uitspreken aan Walther.

Nadat Jo en Walther beide hun levenspartner hadden verloren, vonden zij in elkaar de liefde terug. Het was voor ons Jo en Walther de hoop dat zij samen nog een mooie oude dag mochten beleven. En dat was de eerste jaren ook zeker zo. Maar toen sloeg het noodlot toe en begon voor Jo het inleveren, wat niet makkelijk voor haar was. Voor Walther begon het zorgen voor Jo. Wat hij met veel liefde, en intens, heeft volbracht. Tot het einde toe!

Wij broers en zussen hebben daar zeer veel waardering voor en zijn jou, Walther, daar heel dankbaar voor. Wij hopen, Walther, dat jij tot onze familie wilt blijven behoren. Je bent altijd welkom.

We wensen jou veel sterkte om na het verlies van Ton ook dit verlies weer een plaats te geven, in jouw gedachten en in je hart.

Walther, bedankt voor wat jij voor Jo gedaan hebt.

Anneke:

Namens Walther: Mijn steun en toeverlaat tijdens de ziekte van Ton en later. We hebben nog een fijne tijd gehad en

samen veel kunnen ondernemen met onze kleinkinderen. “Elk uur dat ze langer leeft is er een teveel, maar ik kan d’r geen minuut missen.” Jo, Dank voor alles.

Namens de kinderen: Ons mam heeft ons een hele fijne jeugd gegeven achter in de Beekstraat. Haar droom was een boerenbedrijf met een skön toffel volk. En die droom kwam uit. Ga d’r mar aanstaan, 5 kinderen krijgen in 7 jaar tijd. En dat in een tijd dat er nog geen wegwerpluiers waren. Op foto’s uit die tijd vormen we een mooi rijtje. Net als in The Sound of Music.

Ons mam deed de varkens en ze had een eigen moestuin. Ons pap deed de koeien en het land. Samen met inwonende opa en oma Gevers waren we met z’n negenen, maar door familie, vriendjes en vriendinnetjes waren we vaker met veel meer. Alles kon en mocht bij ons. We speelden altijd buiten. We bouwden hutten bij de kuil en in het bos.

We leefden met de seizoenen. In juli was het kersentijd en in augustus bramentijd. Iedereen hielp mee met plukken en inmaken. Het toetje was vaak yoghurt met kersen of bramen. Of gekookte pudding van melk die een van ons uit de melktank moest halen. Een volle twee liter kan zodat we er ’s ochtends ook nog Bambix of Brinta van kregen met flink wat scheppen suiker erin. In de zomer was het hard werken. Het hele gezin moest helpen met buizen verleggen en de hooipakken binnenhalen. Die traditie wordt ook nu nog voortgezet, maar dan met kleinere stropakjes.

Ons mam stond altijd voor iedereen klaar. Toen wij alle vijf bij de ponyclub waren, ging ze mee op ponykamp om te koken. Ze bracht ons ’s morgens vroeg naar concours en kwam ’s

middags samen met ons pap terug om te kijken naar de parade en het springen

Ponykamp was voor ons de zomervakantie. Naar het buitenland gingen we nooit. Wel logeerden we bij de familie Verschuren in Dinther en omgekeerd. En bij mooi weer gingen we met z'n allen zwemmen bij de Kienehoef in Rooi of naar De Bergen in Wanroij.

Ons mam was er een van Van Rooij, een boerendochter uit de Papenvoortse Heide. Ze had thuis geleerd om hard te werken. Eenzelfde instelling verwachtte ze later ook van ons. Wilden we gaan stadten op zaterdag, dan moesten we eerst de hele bovenverdieping poetsen en stofzuigen. Dat winkelen eindigde dan vaak in kijken, kijken, niet kopen: Even langs de stoffenzaak De Greef in Stiphout en ze maakte alles na wat ze in de stad had gezien. Wat haar ogen zagen konden haar handen maken. Vooral met de naaimachine. Daar heeft ze heel wat uurtjes achter gezeten. Alles maakte ze zelf. Ze had geen patroon nodig. "Trek je broek eens uit dan knip ik hem even na", zei ze dan. Maar ook gordijnen, stoelhoezen, autohoezen, carnavalskleren en zelfs Josette's trouwjurk.

Iedere week ging ons mam ook volksdansen bij de KVO. Ze werd zelfs volksdansleidster en samen verzorgden ze in de regio vele optredens. Een andere hobby was kantklossen. Vlechten voor gevorderden. Knap hoe ze die klosjes door haar vingers liet glijden en tegelijkertijd TV kon kijken.

De tuin was het paradepaardje van ons mam. Een saai grasveld toverde ze in een paar jaar tijd om tot een weelderige romantische tuin met kleurrijke borders, die niet zou misstaan in een tuinblad ze haalde de planten ook overal vandaan, niet

alleen van het tuincentrum, maar bijvoorbeeld ook uit de kassen van Mondo Verde in Landgraaf: Haar handtas zat zó vol met stekjes.

Nadat we allemaal waren uitgevlogen, kreeg ons mam er moeite mee. Het lege nest syndroom. Ze kookte nog steeds voor vijf. Dus de hondjes troffen vaak nog een volle pot aan. Ze miste de gezelligheid. Toen enkele van ons gingen verbouwen, waren we meer dan welkom voor tijdelijk onderdak. Ook al duurde die verbouwing anderhalf jaar.

Ons mam was een lieve oma. Ze moest er lang op wachten maar in 1998 werd ze eindelijk oma, ze was toen al 61 jaar. Ze had al snel vaste oppasdagen Prachtig vond ze het. Als ze ergens kon vertellen dat ze 11 kleinkinderen had zag je haar stralen. We graptten ook vaak dat ons mam aan de tweede leg was begonnen, samen met Walther en zijn kleinkinderen.

Ons mam was eigenlijk niet zo'n prater. Ze was een vrouw van weinig woorden. Ze dacht meer in beelden en tekende dan ook altijd een situatieschets om haar verhaal kracht bij te zetten. Maar één keer per jaar schreef ze hele A4-tjes vol. Dat was voor Sinterklaasavond. Elk cadeau kreeg een eigen gedicht. Creatief zoals ze was hadden we ook geen dure poezieplaatjes nodig. Ons mam tekenden de prachtigste boeketten in de albums van vriendinnen.

Ons mam reisde altijd met ons mee via de Bosatlas. Alle routes werden door haar opgezocht en onthouden. Eenmaal thuis wist ze beter waar we waren geweest dan wijzelf.

Marian kocht een auto met zes stoelen nadat ons pap was overleden zodat ons mam meekon met haar gezinsuitjes en vakanties. Samen op vakantie naar Noorwegen en Zweden.

Daar nam ze dan het koken op zich vaak geholpen door haar kleinkinderen. Ze genoot daarvan.

Na haar eerste hersenbloeding vocht ze zich terug. Moest revalideren in Wissehaege. Leerde weer praten en lopen, maar wat was ze veranderd. Ze was bozer en zei wat ze dacht. Zo schreef ze een lange brief naar de gemeente met een cc naar het NRC, ED en RdL met een betoog waarom er een openbaar toilet moest komen in het centrum van Nuenen. Een collega van mij ging bij haar op huisbezoek. Hij kwam bij mij terug en zei wat een prachtmens mijn moeder was. En.... hij vond dat ze gelijk had. Het toilet zou er gaan komen. Maar kort daarop kreeg ze haar tweede hersenbloeding, belandde in de rolstoel en was het te laat om er gebruik van te kunnen maken. Toen hebben we een rolstoelauto gekocht, zodat ze nog enkele jaren samen met Walther naar alle verjaardagen kon gaan. Op 9 maart zat je nog in ons midden op de verjaardag van Louise.

Ons mam leerde ons om trots te zijn op onszelf, zonder dat we langs onze schoenen gingen lopen. Doe maar gewoon, dan doe je gek genoeg. Mede door haar opvoeding zijn wij geworden wie we nu zijn. Zelfstandig met groot verantwoordelijkheidsgevoel, gastvrij en harde werkers. Een dochter in de zorg, een dochter in de rechten, een dochter in de wetenschap en ik bij de gemeente. En ook mama's droom krijgt opvolging. Na zoon Ad staat de 4e generatie al klaar voor het Nuenens melkveebedrijf Gevers. Begonnen door opa Janus als pachtboerderij in 1930 vieren we over tien jaar het 100-jarig bestaan. Dat maakt ons mam helaas niet meer mee.

Wij van de Gevers zijn van de langdurige relaties, we hebben allemaal partners die al decennia deel uitmaken van onze familie. We staan voor elkaar klaar in tijden van voorspoed

maar ook in tijden van tegenslagen. We zijn een hechte familie waaraan jij aan het hoofd stond. Nu jij er niet meer bent moeten wij samen verder. Wij leven verder en geven jouw nagedachtenis door aan onze kinderen. Met in ons achterhoofd het gedicht uit jouw werkstuk uit begin jaren 50:

Leef niet voor niets

*Als je iedere nieuwe dag,
Aanvangt met een gulle lach,
Als je met een blij gezicht,
Aan je werk denkt en je plicht,
Als je zonder veel gepraat,
Anderen helpt in woord en daad,
Als je steeds naar beter streeft,
Heb je niet voor niets geleefd.
Als je in je levensstrijd
Warmte om je hebt verspreid.
Als je iemand, die daar treurt,
Hebt getroost en opgebeurt.
Als je hielp waar je dat kon,
Aan wat licht en aan wat zon.
Als je een prachtig voorbeeld geeft,
Heb je niet voor niets geleefd.*

Ida:

23 april 1998 werd ik geboren. Jij en opa Jan werden trotse opa en oma. De eerste fotoshoot op Bloem en Tuin tussen de kabouters. Samen poseren.

23 april is de dag dat wij ieder jaar mijn leven hebben gevierd. Dit jaar op mijn verjaardag heb jij je leven moeten laten gaan. Een leven met zoveel mooie herinneringen. Vanaf dit jaar is het onze dag.

In 2005 overleed opa Jan. Daarna ging je samen met ons op vakantie naar Noorwegen en Zweden. Samen 'De Prekestolen' lopen en uitwaaien op de boot.

We hebben een jaar samen met ons gezin bij jou gewoond. Op zondag frietdag betekende een lepel groente en een lepel friet. En kip met zelfgemaakte appelmoes uit de tuin. Al het groenafval ging naar de kippen en de boterhammen met paté waren voor de honden.

Wat ik me nog heel goed herinner is de avond dat je samen met Walther mij kwam ophalen in het klooster. Vooroplopend keek ik achterom en liepen jullie hand in hand. Thuis werd dit natuurlijk als eerste verteld waarop je op de eerstvolgende vakantie vertelde dat je verliefd was.

De vakanties samen met Walther volgden. Samen met Julia en Maxime naar de Veluwe. Avondwandelingen maken en daarna grondige teken controle want we zagen ze over de vloer wegkruipen.

Toen ik een ongelukje had gehad met de poort en mijn vinger zei je vanaf het begin dat er later nog een ring omheen moest. Zodra alles goed genezen was gingen we samen een ring uitzoeken. En mooi dat deze was.

Ik heb geluk gehad met zo'n oma zoals jij.
Dankjewel voor al deze mooie herinneringen.
Geef opa Jan een dikke kus.

Julia:

Nou ja hier sta ik dan, afscheid te nemen van de meest krachtige vrouw ik die ken! Mijn oma!! Een afscheid dat niet is zoals het hoort te zijn... ik sta nu voor een bijna lege kerk die

eigenlijk toch wel helemaal vol had kunnen staan. Dat was hij zeker ook geweest als deze rare tijden nu niet speelde. Oma verdient ook een volle kerk, een volle kerk met alleen maar mensen die ontzettend veel van haar houden en op een mooie manier afscheid van haar willen nemen! Desondanks doen we dit nu samen met elkaar op een andere manier!

Mijn oma was oprecht de sterkste vrouw die ik ken. Niet alleen vanbinnen, maar ook in werkelijkheid. Deze vrouw had zo veel kracht in zich en dat liet ze tot kortgeleden ook altijd merken! Ze was een trotse boerin in hart en nieren! Stil zitten bestond niet in haar ogen. Oma was een vrouw die altijd actief bezig was in de stal of in de tuin. Als je haar dan ook kwijt was, moest je maar een rondje lopen door de tuin. Je moest dan op zoek naar billen die boven de planten uitstaken. Want ja, ze stond altijd krom in haar tuin, druk in de weer met haar planten. Als je haar niet in de tuin kon vinden en de emmer was weg die langs de garage stond dan wist je dat ze mest was halen bij ons op de mesthoop. Ze kon zo wel 20 keer op en neer lopen om mest te gaan halen. Zo had ze ook haar eigen kas en moestuin waar ze van alles aan het verbouwen was. Het meeste wat ze verbouwde waren toch wel de peultjes. Iets wat ik dus echt niet lekker vond....

Wat ik dan wel ontzettend lekker vond en wat ook jarenlang een wekelijkse traditie was, dat was het soppen van lever in de pan met opa Jan samen. Iedere woensdag om kwart over 12 was mijn geluksmomentje van de week. Ik mocht na school naar opa en oma. Oma ging dan 's ochtends boodschappen doen en naar de slager. Hier haalde ze voor mij en opa altijd lever. Dit deed oma dan speciaal voor mij en opa bakken in de pan met extra veel jus. Zodat wij dit vervolgens heerlijk met wit brood en extra veel suiker op konden eten. Het lekkerste

was dan altijd om op het laatst nog boterhammen in de pan te soppen en daar suiker op doen!! Dit was altijd een groot feest! Dit waren tijden, die zal ik nooit vergeten.

Net als al de honden die oma had. Dit was haar passie. Ik denk dat het record toch wel op 6 honden stond. Overall had oma honden liggen. In de garage, in de hondenren en in het kippenhok. Zoveel honden betekent ook ontzettend veel puppy's. Het werd soms nog lastig om de puppy's bij de juiste hond terug te leggen. Het allerleukste aan deze honden was denk ik toch wel dat het absoluut niet meer de knapste honden waren. Zo had je Simba en Zwartje, toch wel de lelijkste honden die ik ooit heb gezien. Sorry oma, maar ze waren echt lelijk. Het was zelfs zo, als je door het dorp liep, kon je precies zien aan een hond of hij van oma af kwam. Het voer van oma haar honden was de paté van de Aldi. Dan denk je ook, ja joh, daar is toch niks mis mee... maar ik hoefde die paté toch echt niet meer op mijn brood toen ik erachter kwam dat oma die altijd als hondenvoer gebruikte.

Jarenlang gingen pap, mam, ik en familie de Boer samen op vakantie in Ommel. Samen met opa kwam je hier ieder jaar een dag op bezoek op de camping. Dit kon dan echter niet te lang, want dan moest je bij ons thuis alweer de koeien binnen gaan doen. Samen met Nico Goosens. Je hield dan altijd 3 weken lang onze koeien in de gaten! Op de camping konden we dan altijd heerlijk uren naar de hertjes kijken samen met jou en opa. Bij deze hertjes werden altijd hele verhalen verteld!

Na het overlijden van opa in 2005 kreeg je een relatie met Walther. Je verhuisde naar de Dennenlaan en we zagen elkaar wat minder. Samen met Walther genoot je volop van het

leven. Jullie gingen regelmatig samen wat gezelligs doen! En vaak mochten wij dan ook mee. Zo zijn Ida en ik mee geweest naar Frankrijk, een superleuke reis vol avontuur!! En zo ook ons tripje naar de Veluwe, weer een trip vol avontuur en helaas ook vol teken.... Ida en ik kwamen aan het eind van de dag thuis. We kwamen echter niet alleen. We hadden samen wel 1000 teken meegenomen. Heel het huisje zat vol met teken, zo kon oma op tekenjacht!

Zo zou ik nog ontzettend veel herinneringen naar boven kunnen halen. Wat heb ik veel meegemaakt met oma! Ik ben er trots op dat ik kan zeggen dat ik een kleinkind ben van mijn oma! Ik draag dezelfde passie voor de dieren en het boeren, die zij haar hele leven lang heeft gehad. Ik zal met alle trots het bedrijf voortzetten dat zij en opa hier ooit op de Prinsenweier zijn opgestart!

Walther, ik wil jou in het speciaal bedanken dat je oma met zo veel liefde hebt ontvangen en je al die jaren zo goed en met zo veel liefde voor haar hebt gezorgd! Wat jij voor oma hebt betekend daar zijn geen woorden voor. Tot op het laatste moment ben je er altijd geweest voor haar! Het is niet altijd makkelijk geweest voor jullie beide maar niks hield jullie tegen! Ondanks dat oma altijd in een rolstoel moest zitten, gingen jullie overal op uit! Jullie genoten van het leven tot op het laatste moment. Bedankt voor het zijn wie je bent Walther en voor de liefde die je voor oma had!

Ik heb altijd gezegd dat oma al jaren vast zat ik haar eigen lichaam en nu is ze van haar strijd om te kunnen leven verlost. Het is goed zo. We zullen je ontzettend missen lieve oma!

Dag oma!

Lied: Roller coaster – Danny Vera

*Here we go
On this roller coaster life we know
With those crazy highs and real deep lows
I really don't know why*

*And I will go
To the farthest place on earth I know
I can travel all the road, you see
'Cause I know you're there with me*

*You don't have to slow me down
'Cause I will always be around
I will find my way back home
Where magnolia grows, where magnolia grows*

*But I guess you know
Why I do what I do and where I go
I try to fill that empty space inside
But I can't do that without you*

*You're even with me in my dreams
I see a sail, the seven seas
I will try to find my way
You're always there tomorrow, you're always there tomorrow*

Voorbeden en dankbetuiging

door Ellen en Josette

We zijn dankbaar voor wie ons mam was en hoe wij haar door de jaren heen hebben gekend: een buitenmens, één met de natuur, trots op haar gezin en altijd gastvrij. Dat zij rust zal vinden bij de dierbaren die haar zijn voorgegaan: Opa en Oma Van Rooij, Opa en Oma Gevers, Ons Pap, Ton, Ome Toon en

Tante Miet, Ome Ben, Ome Tinus, Ome Harry en Tante Jo, Ome Piet en Tante Mien, Ome Cor en Tante Mariet en Ome Albert. Laat ons bidden:

Allen: Heer onze God, wij bidden U verhoor ons

We bidden voor ons mam dat het goede van haar bestaan voort mag leven in ons, dat de kracht en moed waarmee zij haar dromen waarmaakte niet verloren gaat, maar groeit in ieder die haar kende en met haar leefde. Dat wij haar voorbeeld mogen volgen. Laat ons bidden:

Allen: Heer onze God, wij bidden U verhoor ons

Laat de liefde voortbestaan. Als wij even stil worden deze dagen, dan spreekt ons hart van wat wij met elkaar beleefden. Dat zij vredig mocht inslapen omringd door haar kinderen en Walther. Dankbaar dat haar strijd nu is gestreden. De laatste dagen dat wij samen afscheid hebben genomen, zijn ons zeer dierbaar. Laat ons bidden:

Allen: Heer onze God, wij bidden U verhoor ons

We denken aan iedereen die iemand verloren heeft. Die verder moet met een lege plaats aan zijn of haar zijde. Voor hen die treuren om een dierbare die zij verloren, om een vriend die wegviel uit hun kring, om een gemis dat niet te noemen is. Laat ons bidden:

Allen: Heer onze God, wij bidden U verhoor ons

Onze dank gaat uit naar allen die werken in de zorg. Wij zijn dankbaar voor de goede zorgen die Jo ontving van de verzorgers van Savant Zorg en de verzorgers van afdeling Kolenboer en de Veldkeuken van Akkers. Laat ons bidden:

Allen: Heer onze God, wij bidden U verhoor ons

Laten wij bidden voor allen die de gevolgen ondervinden van de coronapandemie: voor troost en genezing voor de zieken, hoop voor hen die in angst leven of in nood verkeren, kracht voor hen die de zieken bijstaan, inzicht voor wetenschappers die naar geneesmiddelen zoeken, wijsheid voor hen die maatregelen treffen voor de maatschappij en het eeuwig licht voor diegenen die aan het virus bezweken zijn. Laat ons bidden:

Allen: Heer onze God, wij bidden U verhoor ons

Bidden van het Onze Vader en het Weesgegroet

Lied: Ave Maria – Andre Rieu & Mirusia

*Ave Maria,
Gratia plena,
Dominus tecum*

*Benedicta tu in mulieribus
Et benedictus fructus ventris tui, Jesus
Sancta Maria, Mater Dei,
Ora pro nobis peccatoribus
Nunc et in hora mortis nostrae
Amen*

Absoute

Lied: Hé gaode mee – Gerard van Maasakkers

Refrein:

*Hé gaode mee, dan gaon we 'n eindje lopen
Hou toch op mee poetsen, kek toch nie zo nauw
Hé gaode mee, de bluumkes staon weer open
Laot oe jas mer hangen, 'tis nie kouw*

*Ik weet 'n pletske in het Nuenens Broek,
dur is nog niemes ooit gewist
Wij gaon dur samen nou 's op bezoek
Dan maken wij mee alle plantjes en alle vogelkes
in 't Broek een hul groot fist*

Refrein

*De zon gao nergens zo schon onder as daor
En nerges is de lucht zo blauw
D'r liggen nergens zoveul blaaikes als daor
Dus haalt ouw schoen mer van de zulder
En kamt maar vlug wat door ouw haor,
dan gaon we gauw*

Afscheid bij de Calvariberg

Zegeningen

door de voorganger

Witte nog van vruger

door: de kinderen

Ga mee met mij, naar vruger
Terug, naor die goeie ouwe tied
Ga mee met mij, naor ut verleden
Over ut boere van toen in ons gebied
Witte waor ik ut hierna over gao hebben
En ge kant ut allemal slikke
Dan bende ne gewone mens van Brabant
Dan bende net as ikke

Witte nog wa un 'ertkar' is
En wa ze deje in de 'goot'
En misschien bende ooit met de waai gaon vissen
Op bliekkus, palling en katvissen in de sloot
En bende ooit in ut gras gaon ligge
Om te luusteren nar de Leeuwerikke
Dan bende ne gewone mens van Brabant
Dan bende net as ikke

En moeste ook gruun gaon plukken
Tot da oe hand er blauw van zage
Of witte nie wa 'eensgezindheid' is
Dan moete da an iemus anders vraogen
En hadde gullie ok een coöp-diepvriesvak
Waor heel ut durp zun etenswaren uit moest bikke
Dan bende ne gewone mens van Brabant
Dan bende net as ikke

Witte nog de velde te ligge
Waor korre stond of rog
Waor de klaprozen en korre bloemen
Stonden te pronken achter ut gelag
En bende ooit in dun boogerd van den buurman
Oogst-appelkus goan pikke
Dan bende ne gewone mens van Brabant
Dan bende net als ikke

Zoveul name, zoveul gezichte
Zoveul dingen komme vur de gist
Zoveul bilden en verhalen
Zoveul herinneringe die ge nie mir wist
Misschien makt ut wir wa los
en gadde er mej iemus over praote
Misschien kende gij ok zo geniete van die ogenblikke
Dan bende ne gewone mens van Brabants grond
Dan bende net als ikke

Afsluiting

door Ellen

Nu 't rouwrumoer rondom jou verstomt
De stoet voorbij is, de schuifelende voeten
Nu voel ik dat er 'n diepe stilte komt
Waar in ik je zal blijven ontmoeten
Steeds weer zal ik je tegenkomen,
dat gaat nooit voorbij.
Alleen je lichaam is weggenomen,
niet wie je was of wat je zei.
Ik kan altijd met je blijven praten
terwijl we samen door het stille landschap gaan.
Nu je deze wereld hebt verlaten
raak je mijn hart nog duidelijker aan.

Nawoord

door de uitvaartverzorger

Lied: Brabant – Guus Meeuwis

*Een muts op mijn hoofd, mijn kraag staat omhoog
Het is hier ijskoud, maar gelukkig wel droog
De dagen zijn kort hier, de nacht begint vroeg
De mensen zijn stug, en er is maar een kroeg
Als ik naar mijn hotel loop, na een donkere dag
Dan voel ik mijn huissleutel, diep in mijn zak*

Refrein:

*Ik loop hier alleen, in een te stille stad
Ik heb eigenlijk nooit last van heimwee gehad
Maar de mensen ze slapen, de wereld gaat dicht
En dan denk ik aan Brabant, want daar brandt nog licht*

*Ik mis hier de warmte van een dorpscafé
De aanspraak van mensen met een zachte G
Ik mis zelfs het zeiken op alles om niets
Was men maar op Brabant zo trots als een Fries
In het zuiden vol zon woon ik samen met jou
Het is daarom dat ik zo van Brabanders hou*

Refrein

*De Peel en de Kempen, en de Meierij
Maar het mooiste aan Brabant, ben jij, dat ben jij*

Refrein

Einde

